

Ma...

Mile Biskupljanin

*Ma elkezdtem énekelni
hogy elfojtsam
a lelkemből felszakadó sikolyt*

*Alig pitymallott
falunkon át
fekete menetek vonultak*

*Árny árny után
lépdelt
Kakastollal a fejükön
halállal hónuk alatt*

Kérdő s felelő játék

Mile Biskupljanin

*Holnap tán újra zargatnak, hogy öljek,
Akasszak, fõbelõjek, fojtsak,
Hogy emeljem és lecsapjam a bárdot,
Hogy ezernyi testvéremtõl az emberiség családjából
Elvegyem azt, amit nem és nem adhattam nekik
Azt — amit soha többé nem adhatnék nekik vissza...*

Igy dűnnyögök, és visszájára fordítom az aranyszõrmés életet...

Egyszer, egy más napon...

Mile Biskupljanin

*Ha majd az éj már nem csak éj lesz
Ha majd egyikünk élete mindenkié lesz
Ha majd a fény kire-kire egy sugárban ömlik
Ha majd egyenlőkként találkozunk egyazon parton
Egyazon nap alatt s egyazon esőben
Az lesz az igazi kezdet és tiszta derű
Egy napon, amely valóban az lesz és az is marad
Odaállunk az igazi élet nagy kapuja elé
És először fedezzük fel önnön tündöklésünk*

*Ha majd elhull minden, mi váltig halálunk akarta
Ha majd elfeledjük a szót, hogy szolga és úr
Vérző reményeink fává növekednek
Önnön vendégeink leszünk egy áhitott táncos lakomán.*

Fehér Ferenc fordításai

